

Maria Majdowa

Siemiechów, pow. Łask

Informator Archeologiczny : badania 8, 144-145

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SĄDKOWO, pow. Braniewo

patrz
wczesne średniowiecze

SECEMIN, pow. Włoszczowa
Stanowisko 1

Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Piotr Kaczanowski i mgr Renata Madyda. Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko odkryto w odległości około 2,5 km na wschód od centrum wsi Secemin i około 20 m na południe od drogi Secemin-Włoszczowa. Cmentarzysko położone jest na polach ornych zajmujących obecnie obszar niewielkiej, słabo zaznaczonej wydmy, wśród płaskich pól leżących na lewostrzeżnej terasie niewielkiego strumyka płynącego w linii północny wschód - południowy zachód.

Przekopano obszar 150 m² natrafiając na 8 ciałopalnych grobów jamowych kultury przeworskiej. Charakteryzowały się one owalnymi lub kolistymi płytkimi jamami, o płaskich nieckowatych dachach, zagłębiających się w całość do głębokości 50-60 cm. Na uwagę zasługują groby nr 5 i 7, które miały charakter pochówków w postaci rozwleczonej warstwy ciałopalenia.

W obrębie obiektów, jak również w warstwie podglebia natrafiono na liczne fragmenty naczyń robionych na kole oraz lepionych ręcznie. Ponadto, z uzyskanych materiałów zasługują na uwagę: żelazna sprzączka z owalną nieco zgrubiałą ramą, fragment zapinki typu A VI, grzebień trójwarstwowy oraz stopy szkła.

Wymieniony materiał zabytkowy jak i forma pochówków wskazuje, że cmentarzysko należy datować na młodszy odcinek okresu późnorzymskiego.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIECHOW, pow. Łask

Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Majdowa. Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań. Osada ludności kultury wenedzkiej z późnego okresu wpływów rzymskich /200-400 n.e./.

Kontynuowano badania z roku 1970 na wzgórzu zw. "Piekło" około 3 km na południe od wsi Siemiechów. Odstroniono w całości ślady prostokątnej chaty o wymiarach 2,70 x 4,60 m. Dolny poziom chaty znajdował się na głębokości

ci 1,20 m pod powierzchnią ziemi. Pośrodku, na głębokości 83 cm umieszczone było palenisko zbudowane z kilku kamieni i dużych brył polepy. Wewnątrz paleniska znaleziono róg barani i zęby końskie. W obrębie chaty występowały liczne fragmenty naczyń glinianych ręcznie lepionych, niewiele fragmentów ceramiki wykonanej na kole tzw. siwej, kości i zęby zwierzęce, bryły polepy, przęślik gliniany. W planie chaty, na głębokości 100 cm widoczne były ślady pożaru, któremu uległ obiekt.

W odległości 2 m od obiektu mieszkalnego, odkryto 15 palenisk owalnych lub prawie kolistych o przeciętnych wymiarach 1,20 x 1,30 m. Dna palenisk dochodziły do głębokości 1,50 m. Wypełniska stanowiła smolistoczar-na ziemia, przepalone kamienie, naczynia gliniane i ich fragmenty, kości i zęby zwierzęce, bryły polepy z odciskami liści i słomy. W jednym z palenisk znaleziono przęślik gliniany. Paleniska rozmieszczone były gęsto, niejednokrotnie stykały się ze sobą.

Ceramikę w większości lepioną ręcznie reprezentują naczynia o formach zaokrąglonych, niestarannie wykonane o powierzchni chropowatej lub niestarannie gładzone, niewielka ilość fragmentów naczyń czarnych, lśnią-cych. Stosunkowo licznie występują fragmenty ceramiki siwej toczonej. Tuż przy granicy jednego z odcinków odkryto prawdopodobnie narożnik kolejnej chaty.

Badania będą kontynuowane.

SKAWINA, pow. Kraków

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził Marcin Biborski. Finansował
WKZ w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada
z okresu wpływów rzymskich.

W północnym krańcu miasta Skawiny, przy ulicy Pstrowskiego, w miejscu planowanej budowy bazy MPGK przeprowadzono ratownicze badania. Przekopano powierzchnię 230 m². Odkryto 4 jamy z okresu wpływów rzymskich o wymiarach 140 cm x 100 cm i głębokości 80 cm, 210 cm x 100 cm i głębokości 82 cm, 295 cm x 250 cm głębokości 100 cm oraz 180 cm x 130 cm i głębokości 98 cm.

Materiał zabytkowy reprezentowany jest przez liczne ułamki naczyń toczonych i lepionych ręcznie, w tym kubek z taśmowatym, ornamentowym uchem oraz szerokootwarte baniaste naczynie ze zgrubiałym brzegiem.

Poza tym wystąpiły kości zwierzęce i znaczne ilości przepalanej polepy.

W warstwie kulturowej natrafiono również na nieliczne fragmenty ceramiki neolitycznej.